

Bijbelzondag

8 november 2015 Pieltsjerke

ds. Tienieke van Lindenhuisen

i.s.m. Nederlands Bijbelgenootschap

Markus 10, 13-16

De Nieuwe Bijbelvertaling

Binnengaan in het koninkrijk van God

De mensen probeerden kinderen bij hem te brengen om ze door hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. ¹⁴ Toen Jezus dat zag, wond hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. ¹⁵ Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.' ¹⁶ Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

Bijbel in gewone taal en Samenleesbijbel

Jezus laat de kinderen bij zich komen

¹³ Er waren mensen die kinderen bij Jezus brachten. Ze wilden graag dat hij de kinderen zou aanraken. Maar de leerlingen hielden die mensen tegen.

¹⁴ Toen Jezus dat zag, werd hij kwaad. Hij zei: 'Laat die kinderen bij me komen. Houd ze niet tegen. Want Gods nieuwe wereld is er juist voor hen. ¹⁵ Luister goed naar mijn woorden: Je moet openstaan voor Gods nieuwe wereld. Net zoals een kind dat doet. Anders kun je er niet binnengaan.'

¹⁶ Jezus sloeg zijn armen om de kinderen heen. Hij legde zijn handen op hen en zegende hen.

Markus 12,28-34

Een van de schriftgeleerden die naar hen geluisterd had terwijl ze discussieerden, en gemerkt had dat hij hun correct had geantwoord, kwam dichterbij en vroeg: 'Wat is van alle geboden het belangrijkste gebod?' ²⁹ Jezus antwoordde: 'Het voornaamste is: "Luister, Israël! De Heer, onze God, is de enige Heer; ³⁰ heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht." ³¹ Het op een na belangrijkste is dit: "Heb uw naaste lief als uzelf." Er zijn geen geboden belangrijker dan deze.' ³² De schriftgeleerde zei tegen hem: 'Inderdaad, meester, wat u zegt is waar: hij alleen is God en er is geen andere god dan hij, ³³ en hem liefhebben met heel ons hart en met heel ons inzicht en met heel onze kracht, en onze naaste liefhebben als onszelf betekent veel meer dan alle brandoffers en andere offers.' ³⁴ Jezus vond dat hij verstandig had geantwoord en zei tegen hem: 'U bent niet ver van het

koninkrijk van God.' En niemand durfde hem nog een vraag te stellen.

Preek

Gemeente van Jezus Christus, goede vrienden,

Het Nederlands Bijbel Genootschap kiest ieder jaar een thema voor de Bijbelzondag en dat is dit keer Marcus 10, Jezus die de kinderen zegent. Een mooie keuze, die prachtig aansluit bij de presentatie van de Samenleesbijbel – die tenslotte voor kinderen bedoeld is. Je moet er wel voor sparen, het is een dure bijbel, maar zeer de moeite waard.

Markus vertelt over mensen die hun kinderen naar Jezus brengen om aangeraakt te worden. Bij dat woord moeten we even stilstaan. Marcus gebruikt vaker het woord aanraken. En altijd in verband met mensen die het zonder de ander niet redden. Mensen die afhankelijk zijn van anderen, die buiten de samenleving stonden. De melaatsen, de blinden, de zieken. En ook kinderen hoorden daar bij in de tijd van Jezus. Kinderen zonder rechten en zonder sociale status. Aangeraakt worden.

Jullie kennen het griekse woord misschien wel, in het grieks is het hapsis = aanraking. We kennen het van de haptonomie. Als je door pijn, trauma's of overbelasting ver van je gevoel, van je lijf bent weggeraakt, dan ga je naar een haptonoom. Iemand die je kan helpen om je eigen lijf weer te leren voelen, om in contact te komen met jezelf zodat je weer verder kunt. Aanraken en goede handen zijn van levensbelang. In Marcus gaat aanraken zonder uitzondering over die mensen. Mensen die hun leven weer op kunnen pakken.

Maar hoe zit het dan met die kinderen? De leerlingen willen de kinderen tegenhouden. Sterker nog, ze berispen hen. Dat is een woord dat totaal niet past in deze context, bij deze kinderen. Het is een woord dat Jezus gebruikt als hij kwade geesten toespreekt of de golven stilt. Als hij met autoriteit spreekt. Een ernstig woord gebruiken de leerlingen dus. De kinderen worden weggejaagd alsof het bedelaars of paria's zijn. Ze tellen niet mee en hebben geen rechten. In plaats van de kinderen met open armen te ontvangen, spreken ze met autoriteit die hen niet toekomt. Alsof zij de meester zijn.

En Jezus zegent de kinderen. Eén keer lezen we in het evangelie van Markus dat Jezus zegent en dat is hier, vandaag. Maar er is nog iets. Jezus spreekt ook de meest wonderbaarlijke woorden uit die het Nieuwe Testament ons vertelt. Wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God zal er niet binnengaan. Nog steeds kunnen we puzzelen over de vraag wat het wezen van een kind is waar Jezus het heil aan vastknoopt. Worden als een kind? Kom op zeg. Maar het antwoord is misschien wel eenvoudiger dan we denken. Want de kinderen worden naar Jezus gebracht met het gevoel bij hem te mogen bestaan. Hier gaat het om het vertrouwen dat ieder pas geboren kindje meebrengt dat in deze wereld wordt geboren. Dat het een recht heeft onder alle omstandigheden aandacht en aanvaarding te vinden. Met dat oervertrouwen wordt een kind geboren. Zoals wij allemaal ooit eens geboren zijn.

En laten we eerlijk zijn, fascinerend is de wereld van kinderen. Kinderen hebben een grenzenloos vertrouwen, dat pure dat nooit beschadigd mag worden, kinderen zijn direct, stellen veel vragen, hebben dat mythische gevoel nog, ook over God. Ze zijn onbevangen en zonder oordelen, ze zijn niet cynisch en zeggen niet de dingen die ons vaak zo in de weg zitten. Zo te zijn, dat zijn wij vaak al verleerd. Jezus wil dat mensen worden als kinderen. Los van alles en terug naar je kern. Worden als een kind zodat je meer en meer in aanraking komt met wat de diepste en meest wezenlijke kern is van je leven. De verwondering vooral ook.

De verwondering waar ook Markus 12 over gaat. Meestal lezen we over twistgesprekken met de schriftgeleerden. Over mensen die strikvragen stellen aan Jezus. Is het geoorloofd de keizer belasting te betalen. Men gaat vaak met Jezus in gesprek - niet om te groeien of iets te leren – maar om het eigen gelijk te halen. Misschien was die vraag van vandaag ook wel zo bedoeld. Wat is het allerbelangrijkste gebod. Maar het loopt anders. Een uniek moment eigenlijk. Jezus spreekt met een schriftgeleerde en ze zijn het zomaar eens. Misschien wel omdat je over deze vraag niet kunt discussieren.

Wat is het belangrijkste gebod, dat is zoiets als de vraag: waar gaat het vanuit God gezien nou eigenlijk om? Dat je elkaar voortdurend vliegen af wil vangen en gelijk wilt hebben? Dat je de ander in de hoek drijft? Dat je elkaar mijdt ipv aanraakt? (Het antwoord dat Jezus geeft bestaat uit twee citaten. Uit Deuteronomium 6,4-5 en Leviticus 19,18. Een dubbel antwoord dus). Heb lief de Heer uw God en heb je naaste lief als jezelf. Een dubbel gebod. Heb lief. Je zult liefhebben. Beschouw de ander als iemand met ongekende mogelijkheden ook. Denk ook zo over anderen.

Er zijn mensen die het als dwingend ervaren. Gij zult liefhebben? Maar dat is het niet. Want wat is liefde als je er een gebod van maakt? Kun je tegen iemand zeggen: U moet mij liefhebben? Kan een mens tegen de man of vrouw of kinderen zeggen: Ik gebied jullie dat jullie van mij houden? Kun je liefde opbrengen omdat het moet?

Een niemand durfde hem nog een vraag te stellen. Zelfs de schriftgeleerde zwijgt. Misschien omdat hij beseft dat als het in een godsdienst alleen nog maar gaat om regeltjes en wetten dat er dan geen ruimte meer is om God lief te hebben met heel je hart, je ziel, je verstand en je kracht. Heb is eigenlijk net andersom. God liefhebben is het einde van alle andere geboden en verboden. Misschien dat daarom na het gesprek niemand Jezus nog iets durfde te vragen. Zijn antwoord maakt verdere discussie zinloos. Amen.